

Állandó alkalmaink:

Vasárnapi istentisztelet

Sárbogárd 9:00 (templom: Posta u. 5)
Sárszentmiklós 10:30 (templom: Köztársaság u. 200)
Nagylók 15:00 (kéthetenként; ref. templom)

Bibliaóra

Pénteken 17:00-tól váltott helyszínen, a bogárdi és a miklósi templomban ill. gyülekezeti teremben. Pontos helyszín a Hírek rovatban!
A református szeretetotthonban minden pénteken 15:30-kor szintén tartunk bibliaórát.
Nagylókon csütörtökönként 15 órától ökumenikus bibliaóra.

Hittanórák, bibliakörök:

Mészöly Géza Általános Iskola:	szerda 13:15 (alsósok) csütörtök 13:45 (felsősök)
Sárszentmiklói Általános Iskola:	kedd 11:45 (alsósok) péntek 13:30 (felsősök)
Töbörzsök:	szerda 14:30
Nagylók:	minden hónap páros vasárnapja: 14:00
Petőfi Sándor Gimnázium:	kedd 15:00

Erős vár a mi Istenünk!

“Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.”

(1Kor 1,9)

Sárbogárd-Sárszentmiklói
Evangelikus Egyházközség

HÍRLEVÉL

2004. JANUÁR

Sárbogárd-Sárszentmiklói
Evangelikus Egyházközség

7003 Sárbogárd, Köztársaság u. 200.
Telefon: 06-25-460-460

Postacím:

Bójtös Attila gyülekezeti munkatárs
7000 Sárbogárd, Posta u. 5
Tel: 06-20-445-81-08
E-mail: abojtos@hotmail.com

Beköszöntő

E havi Hírlevelünknek a szokásosnál szélesebb olvasóközönsége lesz. Amikor írom ezeket a sorokat, már csak néhány óra választ el minket a sárszentmiklósi ökumenikus imahét utolsó, hatodik alkalmától. Szeretnénk minden résztvevő kezébe helyezni ezt a kis olvasmányt, s köszönteni kiváltképp azokat, akik először találkoznak velünk így az írott sorokon keresztül. S hogy mi várható ebben a számban? Az imahét kapcsán olvashatunk néhány gondolatot a Jézus Krisztusban megélhető valódi egységről. Helyet kapott egy írás arról, hogy Isten, noha legegyértelműbben az Igén keresztül vezeti az Övéit, időnként egész különös módon is jelezhet eseményeket az életünkben. Imádságos elcsendesedésünk a más felekezetekre való gondolás jegyében történik majd, s megtudhatunk néhány hasznos információt.

Ökumenikus imahét

Idősebb gyülekezeti tagok még emlékeznek arra az időre, amikor még "nem volt szabad" a másik felekezet templomába járni. Mert valaki – például pap, lelkész, vagy más egyházi elöljáró – ezt megtiltotta. Elgondolkozom: milyen szomorú, hogy emberi rendelkezésekkel, hagyományokkal gátat lehetett – és lehet ma is – verni egy családba tartozók közé.

Egy családba tartozók közé? Igen. Mert a Biblia tanítása szerint a bűneiből Istenhez térő, bűnei bocsánatát Krisztusban megelé, Vele személyes kapcsolatba kerülők egy családba tartoznak. Mindannyian Isten gyermekei. Jn 1,12-13 szerint: *“Azok pedig befogadták (Jézus Krisztust), azokat felhatalmazta arra, hogy Isten*

Hírek

Bach-est Sárbogárdon

Néhány héttel ezelőtt a váci Bon Ton énekegyüttest láthattuk és hallhattuk gyülekezetünkben. E sorozat folytatásaként **2004 február 1-én, vasárnap, 17 órakor** zenés áhítatot tartunk a **sárbogárdi evangélikus templomban**. Ez alkalommal Budapestről és Vácról érkező fiatal muzsikusok **J. S. Bach** műveit szólaltatják meg. Az „ötödik evangélista” – Bach – művészetében az evangéliumnak akar hangot adni, zenéjét áthatja az Istent magasztaló hit. Csodálhatjuk tehetségét – szépen hangzó harmóniát, melódiáit, virtuóz futamokat – mint Isten ajándékát, és a zenében ott az ige üzenete, mely vigasztal, békességet ad, lelkünket fölemeli. Az estét szeretetvendégséggel zárjuk. Gyülekezetünk tagjait és minden érdeklődőt szeretettel várunk!

***

Ifjúsági csendeshétfője Piliscsabán

Az EKE (Evangélikusok Közössége az Evangéliumért) **ifjúsági csendesnapot** szervez a **piliscsabai Béthel missziói otthonban**. Két időpont is a fiatalok rendelkezésére áll: **jan. 29-febr. 1**, ill. **febr. 13-15**. A program mindkét hétvégén ugyanaz: *Isten mondott igen a nemekre*. A talányos cím a férfi és nő Istentől rendelt szerepét, valamint a házasságban megvalósuló egységét körbejáró előadásokra utal. Mivel ezek a hetek teltházások (80-100 fő), a jelentkezéseket minél hamarabb szíveskedjenek jelezni. A második hétre személyesen kísérem el a jelentkező fiatalokat. Biztassuk gyermekeinket, unokáinkat a részvételtre!

***

Gyülekezeti bibliaórák időpontjai:

január. 30: Miklós   február 6: Bogárd   febr. 13: Miklós   febr. 20: Bogárd   febr. 27: Miklós

Lássuk meg...

Azt hiszem, nem vagyok egyedül azzal a gondolattal, hogy szeretnék a jövőbe látni. Ugyan miért? Pusztán kíváncsiságból vagy félelemből, hogy mit hoz a jövő? Ez a kívánság, amikor beteljesül, nem biztos, hogy örömet jelent számunkra.

Többször volt az életemben olyan üzenet, amire jobb híján azt mondhatom, hogy megérzés. A kisfiam 8-9 éves lehetett. Édesapja Balatonkenesén dolgozott. Gyönyörű nyár volt, iskolai szünet. Hétfő reggel apja ment a munkahelyére, a gyereket vitte vele.

Természetesen nyugodt voltam, hiszen az apjánál jobban senki sem vigyázhatott volna rá. Pénteken a nagyobb fiunkkal úgyis utánuk megyünk és együtt töltjük el a hétvégét a Balatonon.

Szerdán reggel álmomból arra riadtam fel, hogy a kisfiamat élettelenül húzzák ki idegenek a Balatonból. Nagyon zaklatott volt a napom, és ha nem szégyenlem, azonnal odamegyek, hogy vajon nincs-e baja a gyerekeknek?

Két nap múlva a nagyobb fiunkkal utaztunk Kenesére. A viszontlátás után fürödni mentünk a családdal. Ismerősök voltak a vízben, az egyik fiatalasszony azzal fogadott, hogy a Karcsika fürdés közben alákerült egy csónaknak és úgy húzták ki alóla. Megrendülve hallgattam...Ugye van isteni gondviselés és anyai megérzés?

Teltek az évek, a gyerekeink felnőttek, mi már az unokáknak örülhettünk. Az életem legnagyobb öröme az volt, amikor az első kisfiú unokánk megérkezett. Itthon laktak a gyerekeink, az Úristen nagyon sok örömet adott általuk. A kisfiú ragaszkodása még akkor is megmaradt, amikor elköltöztek a szép, új otthonukba.

Ismeretlen betegség támadta meg a nyolcéves, erős, jól fejlett kisfiú szervezetét. Szülei kórházból – kórházra vitték, tele reménységgel. Hittek a gyógyulásban. Az én imádságom az volt: “Gyógyítsd meg, Uram, ha Te akarod!”

Március végén a születésnapján ezt az Igét kaptam Jób 1,21-ből:

“Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve.” Keseregtem, lázadoztam, és bizakodtam, hogy talán nem is kell szó szerint vennem ezt az Igét. Kaptam üzenetet, hogy mi vár rám. Életem legnagyobb fájdalma volt. Istenünk rendelése szerint július 2.-án, nagypapa születésnapján, befejezte rövid életútját. Élt 12 évet... Tudom, hogy élő hittel ment a drága kis unokánk a feltámadás reményében. Hit nélkül nem lehetne elfogadni ezt a megpróbáltatást, amit az egész család átélt.

A Tiszteletes úrtól a temetésen is elhangzott a Jób 1,21-ből az Ige üzenete: “Az Úr adta...”

Van még az emlékeim közt előre megmutatott jelzés, ami bekövetkezett. Sok évi betegség után az uram ismételen kórházba került. Diagnózis: szívelégtelenség. Egy hét alatt három kórteremben is volt. Az egyik szoba száma: 314. Ötvenegy évvel azelőtt ugyanez volt a száma annak a szobának, ahol az első éjszakát töltöttük együtt a közös életünkben egy szállodában. Gondolatom ez volt: ez a szám elkísér bennünket, itt kezdődött és itt fejeződik be az életünk útja? Igen...

Tehát van jelzés, amikor nem a mi óhajunk szerint alakul az életünk útja. Meg kell látnunk Istenünk akaratában azt, hogy miért adta ezt így? Néha évek telnek el, amikor megkapjuk a lelki békességet és kivilágosodik bennünk a MIÉRT?

Szőnyeginé Habermayer Emma

A testvér

Minden úton, ösvényen,
akármerre megyünk,
észrevetten vagy észrevétlen
testvér is jár velünk.

Keres minket, téged és engem.
Elsírja magányát, baját:
“Testvér, testvér, meddig kell árván

mennem?
Mikor leszel felebarát?!”

Nem térhetsz ki előle soha.
Hangja nyugodni sose hagy.
Mert Krisztus testvérnek hív, s általa
testvéred őrizője vagy.

Túrmezei Erzsébet

Imádság más egyházakért

“Ezek után láttam: íme, nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből; a trónus előtt és a Bárány előtt álltak fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak, és hatalmas hangon kiáltottak: „Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!” (Jel 7,9-10)

Mindenható Isten, hogyan köszönjem Tenéked a Te ingyen kegyelmed, hogy engemet az én egyházam kertjébe ültettél el? Óh, másutt nem találnék a magam számára üdvösséget. De emelj föl Szent Lelked által hogy mégis látható mesgyéken túllásson a lelkem. Add meg nekem Atyám azt a látomást, amelyet egyszer János apostolnak adtál: lássam lélekben a Te láthatatlan anyaszentegyházadat, amelybe minden nemzetből és ágazatból, népből és nyelvből jegyeztél el lelkeket a Magad számára. Aldd meg azokat a keresztyén egyházakat, amelyek szintén a Te Szent Fiad váltságára épülnek, add, hogy hatalom és versengés helyett az engedelmesség és a szolgálat lelke töltse be őket. Küldj oda is belső megújulást. Alázd meg az emberi dicsőséget, kereső lelkek útján a Te kezéd tolja félre fából és kőből készített bármilyen megragadó művészi alkotásokat. Ne engedd, hogy Krisztus dicsőségét kegyes és szent emberek serege eltakarja, vagy megkisebbitse. Add, hogy megkeressük azt, ami összeköt bennünket. A mi Urunk Krisztus növekedjék itt is és ott is. Dicsősége homályosítson el minden más fényt és Igéje zúgjon át minden emberi bölcsességen és indulaton. Óvj meg a felekezeti harcoktól minket, vedd el tőlünk a türelmetlenség és a lelki gőg fegyvereit, láthatatlan sereged imája szálljon föl különböző templomokból. Krisztus legyen úr mindnyájunk fölött. Ítélnék harcainkban, az egyetlen pásztor, akinek szavára mindenki enged, aki az övé. Add, hogy legyen egyháza az Ő országának építője. Hallgasd meg kérésem, Ő érette. Amen.

gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.” Más helyen ezt olvassuk, hogy a hívők *“ugyanazzal a Lélekkel (Isten Szentlelkével) itattattak meg”* (1Kor 12,13), vagyis Szentlélek Isten szülte őket újonnan, Annak részeseivé váltak, megtapasztalva az Ő munkálkodását, vezetését életükben. A hívők tehát egytől egyig bűnösen tértek Istenhez, Ő ugyanolyan szeretettel fogadta mindannyiukat, és ugyabban a kegyelemben részesítette őket. Krisztus testének, az Egyháznak (a krisztushívők közössége) tagjaivá váltak, amelynek a feje maga Krisztus.

Vajon kinek hiszek? Embereknek, akik azt mondják: nem szabad velük imádkozni, vagy templomukba menni? Vagy Isten kinyilatkoztatásának, a Szentírásnak? Vajon csak akkor vállalhatok közösséget a másik felekezethez tartozó testvéremmel, ha egyházak erről megállapodnak, dokumentumokat írnak alá; amikor egyházi elöljáróink ezt megengedik? Csak akkor, ha azt mondja a lelkészünk/papunk, hogy már szabad? Isten Igéje nem erről beszél.

Tudom, nekem nem kell magyarázni, bizonygatni, hogy szerethetem Krisztinát, a nővéremet. Senki engedelmyét nem kell kérnem ehhez. Mert tudom, hogy ő a testvérem; hogy összetartozunk, ugyanazoknak a szülőknak a gyermekei vagyunk. Noha Ő héhány évvel korábban született, és talán más kórházban is. Mégis: egy családba tartozunk. Ezért dobban meg a szívem, ha találkozom olyannal, aki szintén Jézust vallja Urának, Megváltójának. Ő is testvérem – lehet bár református, katolikus, evangélikus, baptista, methodista, vagy más felekezetű – lelki testvérem! Krisztus köt össze bennünket. Ugyanannak a testnek vagyunk tagjai. “Egy vérből” valók vagyunk. Ő az én testvérem!

Ha ez a meggyőződés és öröm hatja át a sárszentmiklósi ökumenikus imahét alkalmait, nagyon sok lelki megtapasztalással és hitbéli felismeréssel lehetünk gazdagabbak.